

Đề bài
Em hãy kể
về tâm tình
cây lúa.

Bài làm

Tôi là cây lúa. Họ hàng lúa chúng tôi có mặt nhiều nơi trên thế giới, đã mấy ngàn năm nay. Từ thuở xa xưa, tổ tiên chúng tôi đã gắn bó thân thiết với con người. Bằng hạt gạo – hạt ngọc của trời ban cho – Lang Liêu đã làm nên bánh chưng, bánh giầy tượng trưng cho trời và đất – để kính dâng mừng thọ Hùng Vương. Cuộc đời cây lúa chúng tôi gắn liền với niềm vui, nỗi buồn của con người.

Chúng tôi sinh ra và lớn lên từ những hạt thóc chín mẩy, vàng ươm. Sau mấy tháng năm nghỉ ngơi trong bồ lúa, chị em chúng tôi được đem ra ngâm vào nước, ba sôi hai lạnh. Nước ấm làm chúng tôi tỉnh giấc. Sự sống trong chúng tôi bùng dậy. Vài ngày sau, những chiếc rễ trắng tinh đã nhú ra. Một sớm mai hồng, chúng tôi được đem gieo ở những mảnh rộng phẳng như chiếu trải. Mùi bùn ngai ngái khiến chúng tôi ngây ngất. Ánh nắng ấm áp ban ngày, làn sương mát dịu ban đêm giúp chúng tôi nảy mầm đâm lá thành những cây mạ non mơn mớn. Cô bác nông dân chăm sóc chúng tôi kĩ lưỡng. Đủ nước, đủ phân, nên chị em chúng tôi lớn nhanh như thổi, ra dáng những cây mạ đã trưởng thành.

Thế rồi một ngày đẹp trời, chúng tôi được nhổ lên, bó thành từng bó. Từ đó, chị em chúng tôi bước qua một giai đoạn mới của cuộc đời: từ cây mạ biến thành cây lúa. Cứ vài danh mạ được cấy thành một gốc. Gốc cây này cách gốc cây kia chừng ba tấc. Đang sống quây quần ấm áp bên nhau, giờ bị tách riêng ra, chúng tôi cảm thấy trống trải và lạnh lẽo vô cùng. Phải mất vài tuần, chúng tôi mới quen dần và bén rễ trên đất mới. Màu xanh của lá thẫm dần và thân thể chúng tôi cứng cáp hẳn lên. Bộ rễ cần cù hút màu mỡ nuôi cây. Dần dà, chúng tôi đã trở thành những bụi lúa đầy đặn và tươi tốt. Bụi nọ mọc sát bụi kia tạo thành một tấm thảm xanh mênh mông, mỗi lần gió thổi qua lại dập dờn như sóng biển.

Ngày tháng trôi qua, chúng tôi trở thành lúa thì con gái. Các cô bác nông dân thường xuyên nhổ cỏ, bón phân, phun thuốc trừ sâu phá hại lúa. Một hôm, trong gió sớm thoang thoảng mùi hương thật dễ chịu. Đầu bờ, có tiếng reo vui: Ô! Lúa đã làm đòng rồi đây này! Những bàn tay vuốt ve triu mến. Chúng tôi thầm cảm ơn những bàn tay chai sần rám nắng của người nông dân một nắng hai sương vất vả trên đồng ruộng.

Bao mồ hôi của họ đã đổ xuống đất này. Họ hàng nhà lúa chúng tôi không phụ ơn người. Tháng năm, mùa lúa chín, cả cánh đồng phủ một màu vàng rực như kén tằm. Màu vàng của nắng, màu vàng của lúa làm sáng một vùng quê thanh bình, gọi cảm giác ấm no sung túc.

Đoàn người tay liềm, tay hái đổ ra đồng gặt lúa. Tiếng cắt lúa soàn soạt, tiếng máy tuốt lúa rào rào xen lẫn tiếng nói cười rộn rã. Âm thanh vang khắp cánh đồng. Theo chân người, chúng tôi về với từng sân phơi. Quang cảnh xóm làng thật nhộn nhịp và trong lòng chúng tôi cũng dâng lên một niềm vui khó tả.

Sau mấy ngày phơi mình dưới nắng chói chang, chúng tôi được quạt sạch rồi đổ vào bồ, vào vựa. Có chúng tôi, người nông dân sẽ có nhiều thứ hàng hóa cần thiết phục vụ cho đời sống. Chính chúng tôi đã góp phần tạo nên những ngôi nhà ngói mới, thay thế những mái tranh nghèo. Bộ mặt nông thôn ngày càng tươi đẹp, chính là nhờ sự đóng góp đáng kể của họ hàng lúa chúng tôi.

Chúng tôi vui sướng vì đã giúp ích cho con người. Nhân đây, chúng tôi xin gửi đến các bạn học sinh lời nhắn nhủ chân thành của ông cha:

*“Ai ơi bưng bát cơm đây
Đẻo thơm một hạt, đắng cay muôn phần”.*